

Årskonferansen for dummies

ALT DU HAR LURT PÅ - MEN IKKE
TURT SPØRRE OM...

Innholdsfortegnelse

Forkortelser som er greit å kunne:.....	3
Begrepsforklaringer:.....	4
Hva er Årskonferansen?	5
Forholdet mellom Hovedstyret og Årskonferansen.....	5
Forholdet mellom Årskonferansen, Sentralkonferansen og Generalkonferansen	5
Hva burde jeg gjøre før Årskonferansen?	6
Påmelding:.....	6
Forslag:	6
Sakspapirene	6
Forarbeid i menigheten.....	7
Når jeg kommer til Årskonferansen	7
Hvem er det som er her?.....	7
Pastorale delegater	7
Lekdelegater	7
Hva kan jeg forvente at skjer?.....	8
Hvilke programposter finnes?	8
Bønn	8
Gudstjenestene og høytidssesjon	8
Samtaler:	8
Saksbehandlingen:.....	8
Praktiske opplysninger:	8
Å ta ordet.....	10
Stemmegivning.....	11
Hva skal jeg stemme?.....	11
Hvordan stemmer jeg?	11
Konsensus.....	13
Pastoral sesjon / legfolkets inspirasjonssamling	13
Referater.....	13
Evaluering.....	13
Eksklusive «insider-tips» for å trives på Årskonferansen:.....	14

Forkortelser som er greit å kunne:

BOD – Book of Discipline. Går også under det norske navnet «kirkeordningen». Metodistkirkens lære, lover og regler.

HS – Hovedstyret. Hovedstyret, som velges av årskonferansen, er årskonferansens arbeidsutvalg og leder årskonferansens administrative og organisatoriske funksjoner.

MBU – Metodistkirkens barne- og ungdomsforbund. MBU er en selvstendig organisasjon, med et selvstendig styre.

MiN- Metodistkirken i Norge

MK –Må ses ut fra sammenhengen, for det kan bety to ting. Kan være Metodistkirkens kvinner – tidligere (og dessverre fortsatt innimellom) kalt «Metodistkirkens kvinneforbund», men er også brukt som en forkortelse av Metodistkirken.

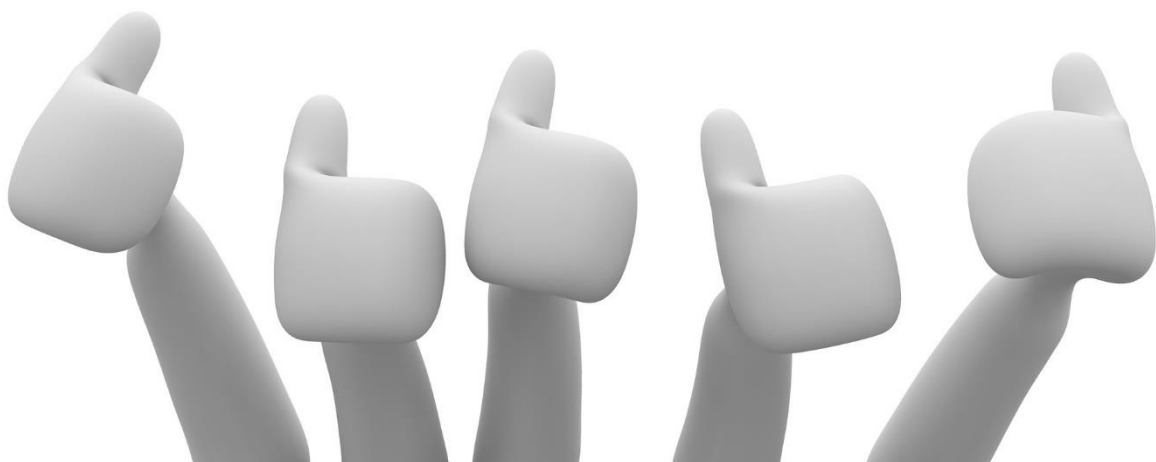
MM – Metodistkirkens Misjonsselskap

MNA – Metodistkirken i Norge – Nasjonalt arbeid. Har tidligere hatt navn som «DER – Diakoni- og Evangelingsrådet» og Hjemmemisjonen. MNA har ansvar for blant annet menighetsutvikling, diakoni og kirkeplanting.

MS – Metodistkirkens Speiderforbund; en underorganisasjon av MBU som driver speiderarbeid. De er også tilknyttet Norges speiderforbund/NSF

UMC- United Methodist Church; den grenen av metodistbevegelsen som Metodistkirken i Norge er en del av. Ikke alle metodistkirker i verden er med i UMC.

WMC – World Methodist Council; Et råd som samler 80 forskjellige kirkesamfunn som definerer seg som metodist, Weslianske eller liknende. WMC er dermed en samarbeidsarena som ikke bare inkluderer UMC, men også resten av «Metodistfamilien».

Begrepsforklaringer:

Kabinettet - Den enheten vår biskop og to tilsynsprester utgjør. Kabinettet er kirkens åndelige og misjonale ledelse. Kabinettet inngår i hovedstyret.

Pastorale: Prester og diakoner. Men, kjært barn har mange navn; man kan også si ordinerte, clergy eller geistlig. Ikke alle disse tingene er helt overlappende. Man kan for eksempel være pastoral eller clergy uten å være ordinert enda. Noen ganger brukes også «prestene» - men det er som oftest en glipp, da det utelukker diakonene, som også er ordinerte/geistlige/pastorale.

Utnevning: I kirken vår ansettes ikke prester/diakoner på vanlig måte etter søknad, men de utnevnes av kabinettet/tilsynet. Dette betyr at kabinettet ser hvor man best passer, og man blir «tildelt» en jobb. Dersom man blir ansatt i en stilling utenfor kirken, kan man få en utnevning til denne dersom kirken tenker den kan inngå i ditt kall til tjeneste. En utnevning kan beskrives som kirkens velsignelse og sendelse inn i den oppgaven en pastoral person har.

Prøved medlem: En person som ønsker å bli ordinert i kirken vår, må i tillegg til de formelle utdanningskravene også godkjennes av kirken. Dette medfører et løp hvor man skal vise sin egnethet, og godkjennes av andre ordinerte i kirken. Etter minst et år som kandidat til ordinert tjeneste, kan man bli prøved medlem. Dette gir noen rettigheter, men ikke alle, og er et skritt på veien til å bli ordinert prest eller diakon.

Kandidat (til ordinert tjeneste): En person som ønsker å bli ordinert i kirken vår, må i tillegg til de formelle utdanningskravene også godkjennes av kirken. Dette medfører et løp hvor man skal vise sin egnethet, og godkjennes av andre ordinerte i kirken. Kandidaturet er første stopp i denne prosessen. For å søke kandidatur må man være i et utdanningsløp på vei mot en ordinert stilling (eller ha fullført en slik utdanning), og man må ha en anbefaling fra sin lokale menighet.

Ekklesiologi: Betyr læren om hva kirken er.

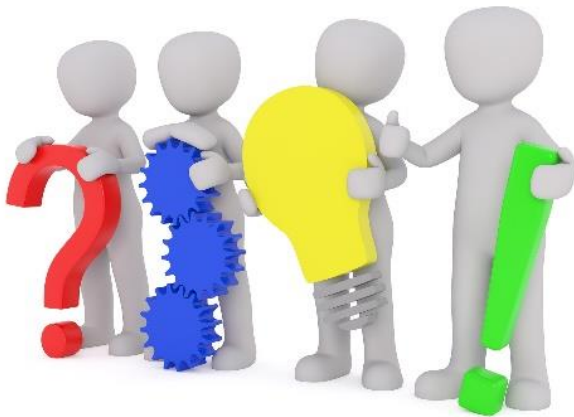
Kirkeordningen: Det norske ordet for «Book of Discipline», som er samlingen av Metodistkirkens lære og regler om hvordan vi gjør ting. Kirkeordningen er ikke statisk, man kan ta opp forslag til endringer på Generalkonferansen. I vår sentralkonferanse lages det også en «Supplement» - altså et tillegg til Kirkeordningen som tolker denne inn i vår sammenheng.

Fagråd: Fagråd er styrer i kirken som skal ha en spesiell kompetanse på sitt område. I Metodistkirken har vi to fagråd; MNA og Metodistkirkens Misjonsselskap. I tillegg blir ofte Metodistkirkens barne- og ungdomsforbund og Metodistkirkens Kvinner regnet som fagråd, selv om de begge per definisjon er selvstendige organisasjoner, og dermed ikke underlagt kirken.

Hva er Årskonferansen?

Årskonferansen er Metodistkirken i Norge sitt årsmøte, og dermed høyeste organ i Norge. Her møtes delegater fra alle landets metodistmenigheter, samt en del av våre samarbeidsorganisasjoner, for å behandle rapporter, godkjenne regnskap, gjøre valg, og legge planer for kirken vår fremover. Årskonferansen arrangeres (som navnet henviser til) en gang i året. Det er tradisjon at en (eller flere) menigheter tar på seg ansvaret for å være vertskap for Årskonferansen. På denne måten får man sett litt av «metodist-Norge», blitt litt kjent med menighetene, deler arbeidsbyrden og det varierer hvem som får lang reisevei.

Forholdet mellom Hovedstyret og Årskonferansen

Ikke alle spørsmål Metodistkirken må ta stilling til kan behandles på denne langhelgen vi er samlet – og det oppstår jo også problemstillinger og situasjoner underveis i året som må arbeides med og løses relativt umiddelbart. Derfor har vi Hovedstyret. Årskonferansen velger personer som skal sitte her, sammen med biskop, tilsynsprester og ledere av fagrådene. Hovedstyret er et demokratisk styre som fungerer som årskonferansens arbeidsutvalg.

Forholdet mellom Årskonferansen, Sentralkonferansen og Generalkonferansen

Det kan godt være at du vil høre om andre konferanser, og er du ekstra heldig kan det være at du blir med en av de gangene man skal velge delegater til disse konferansene - eller til og med blir valgt til å reise som delegat selv. Både Sentralkonferansen og Generalkonferansen arrangeres med fireårsintervaller, Sentralkonferansen året etter Generalkonferansen. Vi velger delegater til disse konferansene samlet, altså en gang hvert fjerde år. **Generalkonferansen** samler delegater fra Metodistkirken i hele verden, og det er her endringer i vår teologi/kirkeordning må vedtas. **Sentralkonferansen** er en konferanse der delegater fra vårt biskopsområde, samt vårt nabobiskopsområde Eurasia (Øst-Europa mot Asia) møtes for å gjøre lokale tilpasninger på de tingene Generalkonferansen bestemmer. Det er like mange leke som pastorale delegater til disse konferansene. Til Sentralkonferansen sender Norge 14 delegater, 7 leke og 7 pastorale, mens til Generalkonferansen sendes 2 delegater, altså 1 lek og 1 pastoral.

Hva burde jeg gjøre før Årskonferansen?

Påmelding:

Det blir alltid sendt ut informasjon fra Hovedkontoret om når påmeldingen har åpnet. Dette kommer pr E-post. Dersom det ikke er informert til Hovedkontoret at det er nye delegater fra din menighet, kan informasjonen ha havnet hos den som var delegat før deg, så her kan det være nødvendig å være litt oppmerksom. Årskonferansen er åpen for alle som tilhørere, men det er kun valgte delegater, pastorale delegater, og de som har et spesielt verv eller stilling som klassifiserer som en del av konferansen, altså som «har sete», og dermed har tale og stemmerett. Det er også viktig å merke seg at selv om man «har et sete» i Årskonferansen, så betyr ikke dette at man er påmeldt automatisk. Alle delegater melder seg på konferansen etter instruksjoner i informasjonen du får tilsendt. Menigheten din (eller organisasjonen du er delegat fra) skal dekke din konferansebillett og reise for deg. Du har kun krav på «billigste overnatting og reisemåte», så dersom du for eksempel ønsker enkeltrom eller en dyrere reise, kan det være at du må dekke mellomlegget selv. Dette avtaler du med din menighet eller organisasjon.

Forslag:

Alle medlemmer i kirken har mulighet til å ta sende inn saker de ønsker behandlet i Årskonferansen. Disse må sendes inn innen 1.mars. Både skjema og retningslinjer for forslag finner du på kirkens hjemmeside. Alle forslag som oppfyller kravene vil bli behandlet – så dersom man sender inn et forslag må man også være innstilt på presentere det under Årskonferansen. Skal man ikke selv på ÅK, men stiller et forslag, får man noen til å fremlegge det for seg. Forslag kan omhandle alle områder som ÅK har råderett over – men kan ikke endre kirkeordningen som bestemmes på Sentral- og Generalkonferansen.

Sakspapirene

Sakspapirene skal være tilgjengelig tre uker før konferansen begynner. Disse sendes ikke ut i papirform, men legges ut på nett, slik at du selv kan skrive dem ut dersom du ønsker en «hard copy». Dersom du kun ønsker å ha papirene på pc eller nettbrett kan det likevel være smart å laste dem ned til harddisken i forkant av konferansen, da en del trådløst dårlig takler at et kobbel av metodister forsøker å laste ned de samme dokumentene på samme tid.

Uavhengig om du skriver ut, laster ned eller planlegger å se på papirene på nett, så er det svært viktig at du tar deg tiden til å lese sakspapirene i forkant. Noe vil du sikkert oppleve som mer spennende enn annet. Saker kan være spennende, kjedelige eller uinteressante. Noe opplever du kanskje at er vanskelig å forstå. Uavhengig av dette må man ha satt seg inn i innholdet før saken behandles. Det er nemlig ikke satt av tid i forhandlingene til at man skal få orientere seg om saken – det er det forventet at du har gjort i forkant. Har du fortsatt spørsmål etter å ha satt deg inn i saken, er det mulig å spørre om dette når forhandlingene begynner.

Forarbeid i menigheten.

Det er veldig forskjellig hvordan menighetene våre behandler årskonferansepapirene. Noen gjør ikke så mye med dem, og overlater det til delegatene å sette seg inn i papirene. Andre menigheter gjennomgår sakene som skal opp i Årskonferansen på menighetsråd før konferansen, og snakker om hva de som menighet tenker om de forskjellige sakene. Det er svært viktig å merke seg at selv om ditt menighetsråd har behandlet sakene, så er det ingen delegater som kan sendes til Årskonferansen med bundet mandat. Det vil si at ingen kan bestemme hva du skal stemme på ved valg, heller ikke den menigheten som har sendt deg. Vi i Metodistkirken tror på at Den Hellige Ånd virker. Dette gjelder også i konferansene våre. Det er derfor viktig at delegater som sendes står fritt til å stemme slik de selv føler seg ført under valgene.

Når jeg kommer til Årskonferansen

Hvem er det som er her?

Dersom det er første gang du kommer på en Årskonferanse, så kan selve førsteinntrykket være litt vanskelig. Noen har beskrevet opplevelsen av å «tråkke inn i et familieselskap, der alle kjenner alle» om følelsen de hadde ved sin første Årskonferanse. Delvis er nok dette sant – for prester og diakoner er dette en av de få møtestedene kollegaene samles i løpet av et år. De har dermed mange de skal snakke med. Mange lekdelegater har også vært på mange konferanser før, og har mange de kjenner og vil snakke med. Dersom du ikke kjenner så mange fra før, kan det derfor være at det krever litt egeninnsats å bli kjent med noen. Likevel; de aller fleste delegater kjenner på denne følelsen av at det er mange mennesker man ikke kjenner, så de aller fleste er bare kjempeglad for at noen de ikke kjenner tar kontakt med dem!

Pastorale delegater

Den ene hovedgruppen av mennesker som er på Årskonferansen er de pastorale delegatene. Pastorale delegater er prøvemedlemmer (på vei til å ordineres) og ordinerte, altså prestene og diakonene i kirken. Både prester og diakoner som jobber i og utenfor kirken vår har et sete i årskonferansen. Selv om man har pensjonert seg ansees man fortsatt som pastoral, og har sete i konferansen, men man har selvfølgelig ikke noe krav om å være med dersom man ikke er i aktiv menighetstjeneste.

Lekdelegater

Den letteste måten å forklare lekdelegater på er «de som ikke er pastorale». Metodistkirken er en lekmannsbevegelse – og dette avspeiles også i hvordan delegatene våre velges. Tanken er at hver pastoral plass skal utløse en legdelegat. Altså, en menighet som har én prest sender også én legdelegat. Har menigheten to prester, eller en prest og en diakon, sender man to legdelegater osv. Det er også noen legdelegater som ikke er sendt fra menighet, men har sete i årskonferansen på grunn av rolle; for eksempel de ansatte på hovedkontoret, eller representanter fra stiftelsene vi er tilknyttet.

Hva kan jeg forvente at skjer?

Hvilke programposter finnes?

Årskonferansene varierer litt fra år til år i innhold, men det er enkelte programposter som alltid er med. Selve saksbehandlingen, som vi kommer nærmere inn på, så er følgende programposter på programmet:

Bønn

Årskonferansen har alltid fokus på bønn. Det er satt av tid til bønn i programmet, både i plenum og frivillige møtepunkter for bønn. Formen på bønnen kan variere noe etter hvilke former for bønn vertsmenigheten foretrekker, men bønn er viktig.

Gudstjenestene og høytidssesjon

Det er tre gudstjenester i løpet av Årskonferansen: Åpningsgudstjeneste, Kallsgudstjeneste, og Ordinasjonsgudstjeneste. **Åpningsgudstjenesten** markerer den offisielle starten på Årskonferansen, og er alltid det første på programmet. I denne gudstjenesten leses også minneord over pastorale medlemmer som har gått bort det siste året, samt minneord for en representant for lekfolket. **Kallsgudstjenesten** er på lørdagen. Her er fokuset kallet som kirken har i verden. I etterkant av Kallsgudstjenesten er det en **høytidssesjon** hvor nye kandidater, prøvemedlemmer, de som skal avgi ordinasjonsløftet og de som skal pensjoneres presenteres. Søndagens gudstjeneste er en **Ordinasjonsgudstjeneste**. Dersom det er kandidater til ordinert tjeneste, er dette gudstjenesten de blir ordinert. I denne gudstjenesten leses også listen over utnevninger opp. Det betyr hvilke stillinger prester og diakoner skal ha det kommende året. Vi regner arbeidsåret fra august til august.

Samtaler:

I løpet av Årskonferansen blir det ofte satt av tid til samtaler om forskjellige tema. Dette gjennomføres på litt forskjellige måter. Noen ganger kan det være smågrupper, temagrupper eller plenumssamtaler. Det som kjennetegner samtaler over saksbehandling er at man ikke her er ute etter en konklusjon eller et vedtak, men snarere muligheten til å utforske forskjellige perspektiver, tanker og meninger.

Saksbehandlingen:

Praktiske opplysninger:

Hvem er de som sitter foran, og hvorfor sitter de der? Helt fremst i forhandlingssalen sitter det tre eller fire mennesker, ved det vi ofte kaller dirigentbordet. Dette er som oftest Biskopen vår, ledende tilsynsprest (tilsynspresten på Østlandet), og konferanseleglederen (som hos oss i Norge også er hovedstyrets leder). Disse tre menneskene leder konferansen, passer tiden, bestemmer rekkefølger på saker, og holder styr på hvem som har bedt om ordet. I tillegg vil man på en av sidene ha det som kalles «sekretariatet». Her varierer det litt hvor mange som sitter, men sekretariatet består av mennesker med praktiske oppgaver som å styre skjerm, lyd og skrive referat. De skal også holde orden på hvor mange stemmeberettigede det er i salen til enhver tid.

Hvem er det som rapporterer til Årskonferansen?

Det er forskjellige styre og råd som rapporterer til Årskonferansen, og det er litt forskjellig hvilken rolle Årskonferansen har ovenfor dem. **Betanien**-institusjonene, **Metodistkirkens Barne- og ungdomsforbund** og **Metodistkirkens Kvinner** er selvstendige organisasjoner. Disse rapporterer til Årskonferansen, og Årskonferansen mottar deres rapporter, da man ikke har noen reell råderett over dem. **MNA** og **Metodistkirkens Misjonsselskap** er fagråd under Metodistkirken i Norge, og Årskonferansen er dermed deres overordnede årsmøte. Årskonferansen skal dermed vedta deres rapporter. **Seminaret** er Metodistkirkens utdanningsinstitusjon, og den delen av programmet som er deres rapportering regnes som Seminarets årsmøte. I tillegg rapporterer **tjenesterådet**, **personalkassen** og **hovedstyret**, samt **Hovedstyrets leder** og **Tilsynsprestene** til Årskonferansen.

Hvordan vet jeg hvor på saklisten vi er? Her er dessverre det eneste rådet man kan si «følg med». Det er aldri slik at man følger sakene kronologisk, men det blir alltid sagt hvilken sak vi behandler. Et godt tips er å være nøye med hvilke navn du gir dokumenter dersom du laster dem ned – ofte kan det svare seg å både skrive saksnummer og overskrift (for eksempel: «sak 8, innsendte forslag») – for det varierer litt hvordan sakene vil bli benevnt. Ellers er metoden «spør sidemannen» også flittig brukt når man mister tråden, og den viser seg også ofte å være effektiv.

Mobilbruk: Som på de fleste andre møter, anbefales det å ikke drive med mobilen under forhandlingene, men det er ikke ulovlig. Og helt ærlig, selv om du er en dedikert og konsentrert delegat, så er sannsynligheten stor for at du på et eller annet tidspunkt glemmer deg, kobler ut eller mister konsentrasjonen. Da er det lett at fingrene roter seg inn på Facebook, Finn, eller andre alternative sider på mobil eller PC. Det er derfor viktig at du **skruer av alle lyder** på alle dine apparater. Ikke bare ringelyden – app- og medielyder også!

Er det lov å gå på do under sesjonene? Det korte svaret her er «ja selvfølgelig». Jeg tror vi alle er innforstått med at vi prøver være tilstede under sesjonene, og gjøre «andre fornødende» i pausene – men må man, så må man – da sniker man seg bare stille ut.

Er noen spørsmål dumme? Det pedagogisk rette svaret er å si «ingen spørsmål er dumme» - men det er jo ikke helt sannheten. Spørsmål som du kan finne ut av andre steder med liten innsats, eller som kun gjelder deg selv trenger man ikke bruke plenumstid på. Det sagt, så er det en tendens at årskonferansen faller inn i et «internspråk» som er vanskelig å forstå om du ikke er veldig erfaren. Da er det svært ofte at det er mange i salen som sitter med samme spørsmål som deg, og ikke tør å spørre. En god metode er; hvis du spør sidemannen, og han/hun heller ikke vet svaret, er det stor sannsynlighet for at det kan hjelpe flere dersom du tar ordet og stiller noen spørsmål.

Å ta ordet

Når og hvordan tar man ordet? I begynnelsen av ÅK blir det fastsatt hvor lange innlegg kan være. Dette stemmes over. Er du delegat til Årskonferansen, så har du talerett. Er du tilhører har du som hovedregel ikke talerett, selv om det kan bli gitt i spesielle sammenhenger. Det er generelt to ting man kan ta ordet på; enten en sak, eller å si noe til dagsorden.

- Å ta ordet i forbindelse med en sak foregår slik: Vent til saken kommer på dagsorden (altså, at vi er der i planen hvor denne konkrete saken skal diskuteres. Ofte skal noen da legge frem noen hovedaspekter fra sakspapirene først. Etter dette åpnes det for spørsmål/innspill. For å markere at du ønsker å si noe, viser du delegatnummeret ditt (et laminert ark med delegatnummer, som du fikk ved innsjekk) til dirigentbordet. Når de har sett deg, og notert nummeret ditt (da gir de deg ofte et lite nikk) kan du ta ned arket, og vente på å bli ropt opp for å gå til en mikrofon. Det er viktig at du bruker delegatnummeret ditt, da dette er verktøyet dirigentbordet har til å finne ut av navn, og om man har talerett.
- Å ta ordet i forbindelse med dagsorden bør skje så tidlig om mulig, men kan i utgangspunktet skje når som helst. Likevel det ikke alltid er sikkert dirigentbordet velger å gi deg ordet når man er midt i noe annet. Innspill til dagsorden skal aldri omhandle sak, men kun dreie seg om gjennomføring. For eksempel kan det være at man mener at utfallet i en annen sak vil påvirke saken vi nå diskuterer. Da kan man be om ordet for å be om at saken utsettes. Man ber om ordet på samme måte som man gjør om man vil kommentere en sak – men du kan oppleve at du enten selv må påpeke at det er til dagsorden, eller at dirigentbordet spør om det er til dagsorden. Det er nemlig slik at innlegg til dagsorden «sniker i køen» foran andre innlegg – ettersom det er dumt å ha halvdiskutert en sak som man rett etterpå utsetter, og må begynne på nytt med ny informasjon senere.

Jeg har fått ordet. Hva nå? Begynn et innlegg med å si hvem du er, hvorfor du er en del av konferansen, adressere biskop, og årskonferansen. Dette kan for eksempel se omtrent slik ut: «Kari Nordmann, legdelegat fra Trysil. Kjære biskop, kjære årskonferanse, jeg mener at...». Dette er kutyme, men ingen absolutt regel. Skulle du glemme deg bort eller si noe annet, så blir det ingen konsekvenser av det. Husk å holde innleggene dine korte og konsise. Overskrider du tiden, blir du avbrutt, så det er om å gjøre å få sagt det du har på hjertet på kortest mulig tid

Forretningsorden: Alle store beslutningsorganer må ha spilleregler, og Årskonferansens spilleregler finner man i vår forretningsorden. De viktigste aspektene med vår forretningsorden er hvordan vi behandler saker og forslag. De store linjene er at dersom et forslag er lagt frem, og noen ønsker endringer til forslaget (for eksempel en annen ordlyd) – så må endringsforslaget behandles før hovedforslaget. Dette er fordi det er dumt å først vedta noe, for så å endre det – da vet man til slutt ikke lenger hva man stemmer igjennom. En annen ting du vil legge merke til er at man ikke åpner for at alle som ønsker å si noe får si noe. Vår forretningsorden fremholder at det er nok at tre personer taler for et forslag, og tre personer mot. Dette betyr at du, når du ber om ordet må være relativt rask, og kan bli spurt om du ønsker å tale for eller mot forslaget. Du kan også bli avvist dersom du er den fjerde med «samme mening», selv om du var tidligere ute enn andre med motsatt mening. På Generalkonferansen brukes noe som vi kaller «Robert's rules». Robert's rules of order er egentlig en bok, som beskriver en metode for hvordan man kan administrere store beslutningsorganer.

Spiller det noen rolle hva jeg mener? Stiller du deg selv det spørsmålet, så er sannsynligheten stor for at svaret er «ja». En av svakhetene med vår forretningsorden er at når maks seks personer får mulighet til å uttale seg, er det de som er mest frempå som får ordet mest. Det betyr at vi ofte har mange gjengangere, som sier sin mening igjen og igjen. Vi vet at menn tar oftere ordet en kvinner, pastorale mer enn leke, erfarne mer enn uerfarne, og eldre mer enn yngre. For å få en balansert diskusjon, er det viktig å få synspunkter fra personer med forskjellige bakgrunner, kjønn og aldre. Det er ofte mer spennende å høre en ny stemme, enn den samme stemmen for femtiende gang.

Hersketeknikker: Selv om de færreste av oss bevisst bruker hersketeknikker, så er det greit å tenke over hvordan man kommuniserer både verbalt og non-verbalt. Personangrep, og å pålegge andre mennesker følelser og meninger skal unngås. Hint som «dersom dere bare leser bibelen», eller «dersom dere ber over dette vil dere se» skal unngås. Bruk et språk alle kan følge – ingen av diskusjonene er for «spesielt innvidde». Ikke snakk i munnen på den som har ordet. Ikke gjør nedsettende ting som å himle med øynene, le eller sukke høylytt, selv om du ikke er enig med det som blir sagt. Vær med på å løfte andre opp i stedet for å trykke dem ned – det er fullt mulig selv om man ikke er enig!

Streaming: De siste årene har vi begynt å streame årskonferansen. Det vil si at forhandlingene filmes, og sendes direkte på kirkens kanaler på internett så andre kan følge disse hjemmefra. Disse opptakene lagres ikke, men er tilgjengelige til å se gjennom under konferansen. Dersom du som delegat ikke ønsker å bli filmet, må du være oppmerksom på beskjeder om hvilke mikrofoner som kan benyttes når man vil stå utenfor bildet.

Stemmegivning

På ett eller annet tidspunkt i årskonferansen blir det alltid noen avstemninger. Dette er både i forbindelse med saker, og til valg av personer som skal inn i verv.

Hva skal jeg stemme?

Som tidligere nevnt er det ingen andre enn deg selv som kan svare på dette spørsmålet. Du kan stemme slik du vil, uavhengig av hva menigheten din, presten din, sidemannen din eller familien din sier. Det er ikke lov å pålegge eller presse noen å stemme noe annet enn de vil. Dersom noen forsøker å tvinge deg til å stemme på en bestemt måte, tar du kontakt med tilsynspresten din, eller dirigentbordet, og melder fra om dette, for det er et alvorlig overtramp!

Hvordan stemmer jeg?

Det er forskjellige måter vi stemmer i løpet av en årskonferanse. Dirigentbordet gir beskjed om hvilken metode som benyttes, så dersom du følger med på hva de sier skal de klare løse deg

«De som er enig sier ja»: Den enkleste måten vi stemmer på er at man i plenum blir spurt om man kan godkjenne noe ved å si ja. Dette blir kun brukt i tilfeller hvor sannsynligheten er svært stor for at det er en enstemmig sal- for eksempel hvis dirigentbordet spør etter lang sesjon om det går bra at vi tar en pause nå. Dersom du likevel befinner deg i situasjonen hvor du er uenig, og du blir bedt om å si «ja», kan du godt si «nei» - men det forutsetter at du har en stemme kraftig nok til å overdøve alle som sier «ja». Det er derfor ofte lettere å løfte delegatnummeret ditt så dirigentbordet ser at du har noe du vil si.

Avstemning med delegatnummer: Når det er avstemninger med større muligheter for uenigheter, men innholdet ikke ansees som sensitivt, benyttes delegatnummeret som stemmetegn. Da rekker du opp ditt delegatnummer når dirigentbordet sier det du er enig i. Dersom dirigentbordet har sagt «alle som er enig viser dette med stemmetegn» - og det er et tydelig flertall som rekker opp stemmetegnet er det ikke alltid det vil bli bedt om at de som er imot rekker opp hånda. Er det mer delt, vil begge parter vise stemmetegn etter tur, og dersom det ikke kan sees med sikkerhet med det blotte øye hvilken av alternativene som fikk flest stemmer vil det telles. Hvilken som helst delegat i salen kan kreve at stemmene skal telles dersom man er mener det usikkert hvor flertallet er.

For å være sikker på at man vet hvor mange som til enhver tid er stemmeberettiget, er det veldig fint om du husker å levere inn delegatnummeret i sekretariatet dersom du forlater forhandlingene. Det er også ofte kort tid mellom at man sier at man går til avstemning til avstemningen faktisk skjer, så delegatnummeret bør du ha liggende klart til enhver tid.

Hemmelig/skriftlig avstemning: I valg som ansees som sensitivt benyttes skriftlig/hemmelig avstemning. I velkomstmappen din ligger det en liten bunke papirlapper i forskjellige farger. Det vil komme opp på skjermen hvem du har mulighet til å stemme på, og dirigentbordet veileder hvilken farge lapp du skal bruke, og hvor mange navn du skal skrive. Merk at det innimellom er forskjell på hvilken farge en lekdelegat og en pastoral delegat skal bruke. Vil du stemme blankt, så leverer du bare en blank lapp.

Selv om dirigentbordet som regel har full kontroll på hva som er sensitivt og bør være hemmelig valg eller ikke, så er det noen ganger dette kan glippe. Det er også saker som kan oppleves sensitivt for delegatene, selv om dirigentbordet har sagt at man kan stemme på annen måte. Enhver delegat kan derfor kreve å gjøre en avstemning hemmelig ved å henvende seg til dirigentbordet.

Alminnelig flertall og 2/3 flertall: Det er forskjellig hva slags flertall som kreves for forskjellige avgjørelser. Reglene for dette står forklart i disiplinen vår. Før en avstemning tar sted, blir det alltid informert hvilket flertall som kreves for at saken skal gå igjennom. Alminnelig flertall, eller «50% pluss en» er det vi kaller dersom man bare trenger at fler stemmer på det ene alternativet fremfor det andre. To tredjedels flertall krever, som ordet sier 66,6% av stemmene for å bli godkjent.

Tellekorps: I tilknytning til valgene vil du høre at man snakker om forskjellige tellekorps. Disse blir opplyst på begynnelsen av konferansen, og består av (ofte erfarne) konferansedeltagere, som har som oppgave å telle stemmer i løpet av konferansen.

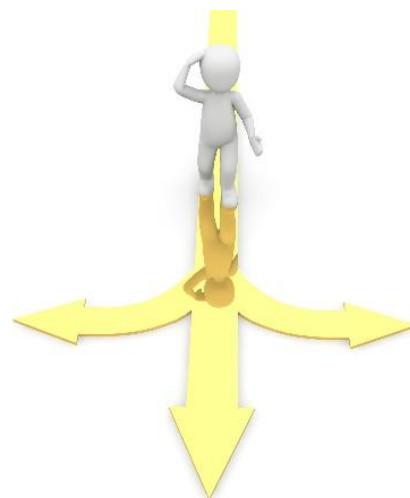

Konsensus

Den siste tiden har vi begynt med noe som kalles konsensusbehandling. Det positive her er at dette er nytt for de aller fleste, så her er mest sannsynlig de fleste like forvirret som deg! Ved første øyekast kan konsensus minne om stemmegivning – men det er det ikke. Konsensus handler om å se på hva vi kan være enig om, heller enn at et flertall skal trumfe gjennom sin mening på et mindretalls bekostning. Når vi konsensusbehandler en sak, så gjøres dette ved at man har et rødt (varmt) og et blått (kaldt) ark, for å symbolisere hva man mener om en sak som legges frem. Underveis i behandlingen vil man bli spurt om hva man tenker om sakens spørsmål – er man kald (uenig) eller varm (enig). Gjennom hver runde vil mindretallet (oftest de som er «kalde») bedt om å si noe om sine tanker omkring saken. På denne måten sikrer man at mindretallets mening blir hørt, og ikke drukner i flertallets. Noe av ideen med konsensusbehandling er at selv om man ikke nødvendigvis klarer bli enige om selve saken, kan man bli enige om at alle har fått frem sin mening, alle har blitt hørt, og at man ser hvilken vei flertallet vil. På denne måten unngår man harde fronter med «vinn og tap», men heller en enighet om hva veien videre må være ut fra den stemningen salen viser.

Pastoral sesjon / legfolkets inspirasjonssamling

Stort sett er det som skjer på årskonferansen felles, og åpent for alle. Dette er en generell regel i Metodistkirken at alle være prosesser skal være åpne, og ikke skje bak stengte dører. Pastoral sesjon og legfolkets inspirasjonssamling er årskonferansens eneste sted hvor dette prinsippet ikke gjelder, og hvor man deler seg i to grupper. Legfolkets inspirasjonssamling er en åpen samling, hvor alle kan delta, enten man er delegat eller ikke. Denne samlingen har gjerne et inspirerende seminar, bønn og/ eller annet program som er ment for å inspirere. Pastoral sesjon er derimot et lukket møte. Det er fordi at her kan bli tatt opp ting av personsensitiv karakter omkring våre prester/diakoner. Dette er alt fra om man kan godkjennes til ordinert tjeneste, eller om en pastor har fått en klage rettet mot seg.

Referater

Alle forhandlinger blir referatført. Det skrives et referat for hver dag, og referatet blir sendt ut på e-post samme kveld som forhandlingene har vært. Det er fint om man leser gjennom referatene, så eventuelle feil, uklarheter eller uenigheter kan løses allerede neste dag, når vi fortsatt er samlet.

Evaluering

Mot slutten av Årskonferansen vil du få en e-post med en link til en evaluering. Denne er det ønskelig at flest mulig svarer på. Ofte er det letteste å ta seg tid til de få minuttene til å fylle ut denne før du reiser fra konferansen, ellers har den lett for å gå i glemmeboka.

Eksklusive «insider-tips» for å trives på Årskonferansen:

- Det er lov (og smart) å ha med seg litt snacks. Styr unna ting som knaser mye, eller har bråkete innpakking. Husk også at større mengder sukkerfrie drops påvirker magen – og du skal fortsette å sitte i et ganske stille rom en stund fremover!
- Ofte går vi rett fra forhandlinger til matkøer . En liten flaske håndsprit er derfor en god investering for egen og andres helse. Bonusen er at du kan unngå lange køer på toalettene for å vaske hender før mat, og komme først i matkøen.
- Det er ikke uvanlig at man får utdelt bærenett og/eller vannflaske som en del av velkomstpakken din. Utfordringen er derimot at du kommer til å være på en konferanse hvor alle har samme veske og vannflaske som deg, og det er lett å ta feil. Det er derfor ikke dumt å ha med egen veske/sekk og vannflaske som du kjenner igjen at er dine.
- Internettilgangen varierer mellom stedene vi er, og hvor mange som er påkoblet. Last ned alt du trenger før konferansen begynner.
- Vi sitter mye på en Årskonferanse, så det kan være lurt å benytte muligheter en har til å gå (f.eks. fra forhandlingssalen til kirken) om en har helse til det.
- Se over programmet for punkter som kan påvirke bekledning. Det sniker seg stadig vekk inn programposter som man skulle ha pakket for. Byvandring krever gode sko og varme klær. Festmiddag krever pentøy osv.
- Vi metodister er ikke så glad i endring. Vær derfor forberedt på å høre gamle navn på fagråd, organisasjoner, kasser og alt annet som har byttet navn en gang i løpet av de siste 70 årene.